Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halft år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	1.75
Helt år till Sverige	2.50
Halft år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressluppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum. enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Torsdagen den 18 juli, 1918.

Ett sant ord

Då och då får man tag i ett sant ord i den "gula" engelskspråkiga dagspressen. Men detta är nästan alltid endast referat över vad andra sagt och åtföljes då av en flod av smuts, som redaktionella anmärkningar.

W. D. Bayley från Winnipeg, en av de bäst kända nykterhetskämparna i Canada, höll i måndags f. v. ett märkligt föredrag i Vancouver inför en stor åhörarskara, berättar dagspressen. Mr. Bayley är som bekant på väg till New Zealand, där han skall bistå i den förestående nykterhetskampanjen. Mr. Bayley har i flere år varit lärare vid Winnipegs skolor. Vi bedja att här få citera mr Bayley, såsom han blivit citerad i dagspressen. Mr. Bayley sade:

"I den skola jag undervisat — Isaac Brook school i Winnipeg — läras barnen att sjunga "Rule Britannia", som är det värsta stycke av egoism, som en nation möjligen kan lära, och som kan hållas ansvarig för att britter farit världen runt och gjort sig anstötliga för alla. Dag efter dag berättas för barnen i Winnipeg om de härliga strider, som vunnits av britterna i det förflutna, men de få intet höra om den sociala etiken och om människornas förbrödning.

Skolorna borde vara härden för undervisning i demokrati, men Winnipeg har uppkallat sina skolor efter Cecil Rhodes, Lord Aberdeen och Earl Grey — män, vilkas åsikter stå i ren motsats till demokratien. Det är en skam, att barnen idag skola lära sig, att krig är det högsta uttrycket för patriotism. Canadian Club tillåtes distribuera i skolorna sina pamfletter, vilka giva uttryck åt aristokratiska åsikter. Jag undrar vad man skulle säga, om arbetarpartiet tillåtes distribuera sina pamfletter i skolorna.

Då jag blev anställd vid Isaac Brooks skola, sade man mig, att jag skulle få fria händer i undervisningen. Denna frihet räckte tills skolstyrelsen fick nys om vad jag undervisade. Sedan blev jag befalld att upphöra med dylik undervisning — det var nämligen farligt att väcka massornas självmedvetande. Jag satte min lit till de publika skolorna för undervisning i demokrati, om dess politik är den rätta. Vi kunna icke lita på kyrkan, pressen eller politici för hjälp. Vi måste först se till att våra barn icke uppfostras i en atmosfär av aristokrati och induvidualism".

Så långt mr. Bayley. Varje tänkande och fördomsfri människa måste understryka hans ord och tillämpa dem icke blott på skolorna i Winnipeg utan över praktiskt hela Canada. Att mr. Bayley talade sant, och att han träffade en öm punkt, framgår tydligt därav, att den engelskspråkliga pressen överöst honom med skällsord, och att deputy undervisningsminister i den s. k. frisinnade regeringen i Manitoba yrkat på att han borde interneras.

Vi skola icke uttala oss om "Rule Britannia". Tiderna tillåta det knappast. Låt oss endast påpeka, att det kan synas onödigt att sjunga denna sång, som t. o. m. av en så imperialistisk tidning som "Winnipeg Tribune" betecknats som delvis olämplig och anstötlig, när vi canadensare ha en så pass vacker nationalsång som "O, Canada".

Mr. Balef har mycket rätt däri, att det är en svår uppgift, som förestår demokratiens män, då hos barnen i skolorna från tidigaste år inympas allehanda vidskepelse, förmodar, national- och rashat, då barnen läras att krypa och buga för "tronen, altaret och pänningpåsen" för att använda ett något utslitet slagord. Icke underligt, att våra barn lämna skolorna som fullfjädrade patentpatrioter, då i historieundervisningen huvudvikten lägges på de "härliga" krig det egna landet varit med om och vunnit! Så var det förr i världen även i Sverige, men där märkes numer en ljusning, allteftersom lärarplatserna fyllas med sant frisinnade och fördomsfria män, män som varken krypa för dogmer av det egna eller andra slaget eller för den nationella fåfängans gud. Men här i landet kan en fördomsfri och demokratisk lärare icke länge hålla sin plats. Mr. Bayley själv bär vittnesbörd därom. Då han skulle resa till New Zealand i sitt viktiga uppdrag, begärde han av skolstyrelsen i Winnipeg tjänstledighet. Sådan vägrades honom, varför han såg sig nödsakad att taga avsked. Detta var naturligtvis ett fint sätt av skolstyrelsen att bli av med en så besvärlig man som mr Bayley, vilken hos barnen sökte inpränta den sanna demokratiens idéer och den sanna patriotismen, icke patentpatriotismen.

Mr. Bayleys uttalande för våra tankar till den mycket omtalade eventuella svenska högskolan i Canada. Det understryker kraftigt behovet av en dylik skola, som är byggd på fri grund. Det vore synnerligen önskvärt, om åtminstone de svenska barnen kunde uppfostras i en bättre och mera fördomsfri atmosfär än andra barn i detta land. Men om så skall ske, måste skolan byggas på fri och demokratisk grund. Den får icke stå under inflytande av våre sig kyrkosamfund eller imperialistiska politiker. Båda dessa kategorier ha nämligen visat sig vara de mest böjliga och villiga redskapen i imperialisternas händer. Det har visat sig att skolor, som stå under dylikt inflytande, skapat den atmosfär, som mr Bayley beskriver. Man behöver blott betrakta de svenska kyrkliga läroverken i Förenta Staterna i nuvarande stund, och man skall nog erkänna: spåren förskräcka. En fri skola med demokratiska, fördomsfria och verkligt bildade lärare är det, som Svensk-Canada önskar och behöver.

Ogrundade misstankar

På annat ställe i dagens nummer, under "Ordet Fritt", förekommer en insändare av mr. Charley Erickson, vilken tarvar en närmare granskning och ett genmäle. Hr. Erickson talar i denna artikel om konsten att läsa mellan raderna, men han synes icke själv helt ha tillägnat sig denna konst, ty då hade han säkerligen icke kommit till de slutsatser han nu synes ha dragit.

Vi ha svårt att tro, att hr Erickson verkligen menar, vad han säger i sin insändare. Eller ock har han plötsligt gripits av en sjuklig misstänksamhet, som vi icke förut förnummit hos honom. Vad har egentligen inträffat? Något ganska obetydligt, enligt vår mening. På följande sätt ter sig saken.

En överenskommelse har, på inrådan av utomstående personer, ingåtts mellan prof. C. H. Lager och S. C. T. att göra slut på en diskussion, som tagit synnerligen obehagliga former. Det är allt. Denna överenskommelse innebär ingalunda, att all diskussion mellan prof. Lager och S. C. T. upphör. S. C. T. har, sedan överenskommelsen kom till stånd, visat, att den anser sig ha rätt att på ett sakligt sätt bemöta offentliga uttalanden av hr Lager. Och den rätten kommer den ej att frånsäga sig. Hr Lager är naturligen även i sin fulla rätt att sakligt bemöta uttalanden i S. C. T. Det är endast de personliga och sårande utfallen, som hädanefter, enligt överenskommelsen, ej få förekomma. Hr Erickson har rätt i att trycket från puritanskt håll varit mycket stort på denna tidnings redaktör, men hittills åtminstone har han icke givit vika för det.

Vad Svenska Nationalbiblioteket och Svenska Nationalkommitén beträffar, har dessas ställning på intet sätt förändrats. De stå på precis samma ståndpunkt, som när hr Erickson blev invald i Nationalbibliotekets styrelse och genom att acceptera detta val gillade dess hållning. Biblioteket har icke ens haft några som helst underhandlingar med hr Lager eller några andra, som förut motsatt sig denna biblioteksrörelse. Dess ställning är densamma, som den alltid varit.

Hr Erickson synes vilja insinuera, att hr Lager såsom en av imperialisternas män fått ett eorhört och skadligt inflytande i Svensk-Canada. Vi ha oss bekant, att hr Lager allmänt och starkt misstänkes för att gå imperialisternas ärenden. En del av vad han förut skrivit och förhållanden vid Brandon College ha gett upphov till dylika misstankar. Hr Lager har emellertid på det bestämdaste förnekat, att så är fallet. Och så länge man icke kan fullt bevisa motsatsen, måste man tro honom på hans ord.

Hr Erickson synes ha svårt att fatta den svenska samlingstanken. Han tyckes ej vilja förstå, att det aldrig varit någons mening att söka samla svenskarna kring ett och samma politiska eller religiösa mål. Den tanken är nog dödfödd. Åsikterna äro i politiska, religiösa och andra saker mycket skiftande i Svensk-Canada. Men om önskvärdheten och nödvändigheten att bevara svensk kynne och svensk kultur — med ett ord svenskheten i Canada — äro vi nog ganska eniga. Här bör en samling, trots vitt skilda åsikter i andra saker, kunna ägа rum, som omfattar så gott som hela Svensk-Canada. Man får naturligen alltid räkna med att några av de s. k. ledarna från det mest ultrapuritanska hållet icke vilja vara med — på grund av själviska inträssen. De äro ensidiga på sitt håll, och oss synes, att hr Erickson blivit lika ensidig, ehuru åt andra hållet. Den uppfattningen tyckes, enligt vad vi försport, vara ganska allmän även i mycket radikala, ledande kretsar i Svensk-Canada.

Sommartinget blev en stor success trots "gudstjänst och psalmsång". En dag besöktes det av nära tusen svenskar. Enligt vår mening voro både gudstjänsten och psalmsången onödiga — man bör helst icke på något sätt inblanda så omtåliga saker som religionen, då det gäller svenskt samlingsarbete. Men de gjorde ingen som helst skada och togo endast en bråkdel av programmet i anspråk. Ingen av tingsdeltagarna tvingades heller att deltaga i dem. Den, som icke kunde resa till sommartinget endast av den anledningen, att där förekommo gudstjänst och psalmsång, har nog icke mycket sinne för svenskhetens bevarande. Han eller hon är säkerligen för ensidig för att i det arbetet kunna uträtta något avsevärt.

Vi måste erkänna, att vi alltid uppskatt hr Erickson, som en ärlig och modig man, som aldrig stuckit under stol med vad han tänkt och vad han ansett vara sin uppriktiga övertygelse. Vi räkna även hr Erickson till en av det svensk-canadensiska frisinnets bärande krafter. Vi måste därför beklaga, att vi här måst konstatera hans ensidighet.

Tvångsutskriva farmarena för att befria andra

Winnipeg Free Press säger, att Dominionregeringen handlade alldeles riktigt, då den bröt sina vallöften genom att annullera befrielseintyg, som utfärdats till farmare, och en bloc utkallade till krigstjänst farmarsöner och farmarbetare mellan 20 och 22 år. Tidningen i fråga baserar sitt försvar av regeringens handlingssätt på tre grunder, nämligen:

1. Följande uttalande av Sir Auckland Geddes i England:

"Stort är det krav, som nu ställes på åkerbruket genom utkallande till krigstjänst av farmare. Jag kan icke säga, att detta är den sista utskrivningen från denna industri, som kommer att ske, ty det är icke lönt att upehålla en industri, huru vital den än är, om icke steg tagas att försäkra om seger på slagfältet, emedan vi måste ha seger. Folk talar om omöjligheter, men vi ha gjort omöjliga saker förut, och vi måste fortsätta att göra dem. Ehuru dessa män tagas från det civila livet, skola kvinnorna rädda oss, såsom de gjort förut."

2. Vilket är bättre: att dessa svårigheter genomgås eller att tyskarna vinna kriget?

3. Dominionregeringens militärpolitik är "all right"; men den behöver supplementeras av en arbetspolitik, som skall finna arbetare för farmarna. Detta kan ske; men det skall taga noggrann organisation, vitt utbredd kooperation och systematiskt överförande av arbetare från icke-nödvändiga industrier till åkerbruket, om nödvändigt med tvång.

Nu är förhållandet det, att Englands tvångsutskrivning av farmare icke bestämmes av Sir Auckland Geddes uttalande utan av förordningar, som antagits av den brittiska regeringen den 24 april. I dessa förordningar heter det:

"Frikallelseintyg, som innehavas av män i en lägre kategori än grad 1, vilka permanent äro anställda på farm i farmarbete och äro registrerade såsom sysselsatta med lantbruk, skola icke annulleras. Och en föreskrift är särskilt uppställd för frikallelse av män i grad 1, som äro nödvändiga för farmarbete."

I Canada annullerades dylika frikallelseintyg en bloc, och de unga farmarena skeppades i tusental till fronten. Det är skillnaden mellan vad som göres i England och det som gjorts i Canada!

Om det var nödvändigt att annullera frikallelseintyg och tvångsutskriva farmare för att hindra "tyskarna att vinna kriget", huru kan Free Press nu rättfärdiga en regering, som befriar farmare mellan 22 och 35 års ålder en bloc, liksom den förut tvångsutskrev dem en bloc? Har regeringen beslutat att låta "tyskarna vinna kriget"? Och gillar Free Press detta?

Free Press politik att vinna kriget och hålla födoämnesproduktionen vid makt är att tvångsutskriva farmare och sända andra att arbeta på farmarna.

Regeringen har tittills endast gått halva vägen. Den har utskrivit farmare, men den har icke sänt andra för att arbeta på farm.

För att uppdraga en parallell skola vi antaga, att det vore nödvändigt att både förstärka armén och utgiva Free Press. Det bästa sättet att göra detta, skulle sålunda vara att utskriva redaktionspersonalen och tryckeripersonalen och sedan sätta snickare till redaktörer och smeder och handelsbiträden till att sköta sättmaskiner och tryckpressar! Den elake kanske invänder, att snickarna nog skulle kunna rediigera en bättre Free Press, än den som nu utgives! Men det hör icke hit!

Free Press' sofismer kunna icke kullkasta följande fakta:

I England ha icke farmarena blivit tvångsutskrivna för att rädda andra män från konskriptionen;

I Canada annullerades farmarenas frikallelseintyg, och farmarne utskrevos en bloc för att rädda andra män från konskriptionen.

Annulleringen av tvångsutskrivningspapper och utkallandet av farmare från 20 till 22 års ålder var icke nödvändigt för att skaffa de hundratusen tvångsutskrivne, som autoriserades av Military Service Act. Det gjordes helt enkelt i trots av denna lag och genom en orden-in-council, som överskred denna lag, enligt domares utsago. De män, som behövdes, kunde ha erhållits från klass två och andra klasser med användande av "selective conscription". Det var för att rädda män från andra klasser från att bli tvångsutskrivna — icke av någon annan orsak — som frikallelsepapperen förklarades värdelösa och män rycktes från farmarna mitt i såningstiden.

Och icke blott det. Även män i klass I, som icke äro farmare, frikallas, medan farmare sändas till fronten oavsett frikallelsepapper. Nyligen meddelades i pressen, att domar Duff frikallat fyra personer, anställda vid Pacific Elevator Co. och Grain Growers Grain Co. Man påminner sig även, hurusom justitieministerns son, som icke är farmare, nyligen blev frikallad. Befrias vid elevatorer anställda och ministersöner i England och fylles deras plats genom att taga män från farmarna?? Och om så är fallet, bevisar det, att Canada bör följa exemplet — med utsikt att lämna folket utan föda nästa vinter?

England är så situerat, att varje man, som utskrives, är en ny man att förstärka eldlinjen. Canada är så situerat, att utskrivning av män nu icke styrker eldlinjen. Enligt president Wilson, blockera endast män, som tagas från canadensiska farmar mitt i såningstiden och sändas till fronten, vägen för transporten av tränade amerikanska soldater. Hur mycket hjälper det att vinna kriget att nedskära födoämnesproduktionen för att blockera transporten för soldater, som redan äro tränade till krigstjänst?

KÖP AKTIER I SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

HUGGET OCH STICKET

Det har gått långt i ett land, då dess regering visar missaktning för landets domstolar och med våld motsätter sig deras utslag. Så var det i det gamla tsaristiska Ryssland. Men det finnes ett mycket yngre land, där även så sker!

•

"Domstolen måste böja sig för militären", lästes som rubrik över en notis om bråket i Alberta i Free Press förra veckan. Free Press och dess gelikar glädja sig, men Canadas verkligt demokratiska och patriotiska befolkning sörjer över sitt land och sin regering!

•

Och med militär hjälp på regeringens order försvaras en överste i Calgary mot domstolens häktningsorder. Reflektionerna göra sig själva!

•

Frågan för veckan.

När skall en mera fördomsfri anda bliva rådande i Canadas skolor?

•

Ytterligare åtta tvångsutskrivne, vilkas befrielsepapper annullerats, ha inlagt om habeas corpus-förfarande i Calgary. Tydligen inspirerar icke annulleringen av ett "scrap of paper", undertecknat av Canadas regering, innehavaren av dylikt papper med önskan att gå till fronten och kämpa, emedan tyskarna begingo liknande förseelse, skriver Edmonton Bulletin.

•

Samma tidning skriver:

En farmare nära Brantford, Ont., har fått böta $500, emedan han offentligen förklarat, att han lika gärna ville vara under preussiskt välde som under den nuvarande regimen i Canada". Det undras, om denna dom övertygade honom och hans grannar om, att han bedömt situationen fel?

•

"Har general Mannerheim gjort något för Sverige"? frågar Social Demokraten i Stockholm i anledning av Mannerheims dekorering med hög orden av den svenske konungen. Tidningen i fråga besvarar frågan med ett blankt nej. Vi äro nära nog hågade att instämma.

N. F. B.

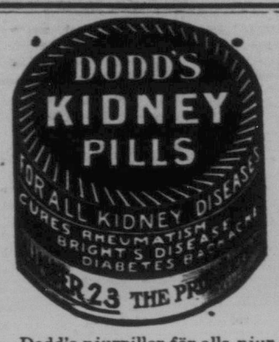

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och ryggverk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

På utflykt

Från tid till annan har upprop om att köpa aktier i det bolag som publiserar denna tidning, varit synliga, och mycket har varit talat och skrivit om detta, utan att något tillfredsställande resultat har uppnåtts. Då behovet av en ny tidningspress har blivit allt mer känbart, eftersom tidningens prenumerationsantal ökats så är det klart att något måste göras för att skaffa en sådan press. Bolagets finanser ha också blivit klart framställda i tidningen, och revisionsberättelsen omfattande de sista fyra årens värksamhet, har publiserats. Av denna framgår med all anskvärd tydlighet, att den finansiella ställningen är, god men att det trots härav är nödvändigt att släppa ut på marknaden bland svenska folket i Canada aktier till ett motsvarande värde med den nya pressens det vill ca. 7,000 dollars. Jag tog därför mod till mig, packade min kappsäck, och med det fasta beslut att icke vända åter, förr än aktier voro sålda i tillräckligt antal, så att vi kunde realisera tanken en ny press för tidningen. Men nu kom man till frågan: Var skulle man börja? Här voro goda råd dyra, vi visste väl att väl börjat, är halvt fulländat arbete. Efter många om och men beslutade vi oss för att börja vår kampanj i de två äldsta svenska kolonierna i Canada, nämligen Dubuc och Stockholm. Den sistnämnda säges inneha hedersplatsen som den äldsta svenska koloni i detta land. Jag anlände till Dubuc den 25te Juni och möttes på stationen av allas vår Axel Carlson, som hade anskaffat automobilskjuts från stationen till Goodtemplar huset, där som bäst pågick den skandinaviska storlogens årsmöte, och där var en ganska stor skara ombud, som tillika med andra hade samlats. Jag hade nöjet att deltaga i detta möte, som varade i flera dagar, och som omväxlade med arbete och fästligheter ända till slutet, och som kulminerade i en stilig och stämningsfull avslutningsfäst den 28 juni. Under mötet, som var inträssant från början till slut, var det särskilt en episiod som framträder mer än andra, och det var ett Goodtemplarbröllop. Ordenssyskonen Axel Carlson och Signe Freed blevo där förenade för livet, och vigselakten som var värdig och stämningsfull och präglad av djupt allvar, var en av dem, som aldrig glömmes. Det är klart, att vid det rikt dukade bordet, som dignade under sina läckerheter, en rad av tal höllos, som gjorde sitt till att förhöja stämningen. Och av alla dessa var det ett som gjorde ett mer än vanligt gripande intryck, nemligen brudgummens tribut till mor, därmed hänsyftande på både de mödrar som här voro specielt inträsserade, varav den ena befann sig i Sverige. Denna enkla och gripande episod i det annars så glada bröllopet skall säkert behålla sin plats i minnet hos de flesta av gästerna.

Så kom Sommartinget, och det är klart att där skulle man vara med och se och njuta av denna enastående tilldragelse i Canada-Svenskarnas historia. Det började på lördag och fortsatte söndag och måndag och det sades att det var den största individuella samling av svenskar, som någonsin mötts i detta land.

Andra ha skrivit om detta minnesvärda ting, så jag skall icke söka att fuska i yrket, utan övergår genast till mitt egentliga ämne försäljning av aktier i Svenska Canada Tidningen för att få medel till att inköpa en ny tidningspress.

aJg började hos John O. Nordquist, välbekant för alla Winnipegbor, sedan han bodde där, och om möjligt lika välbekant i Dubuc, där han nu är farmare och som alla sådana gör det bra. Början är ju värst, och jag kan icke annat än säga, att jag blev glad och angenämt överraskad, när han kom med sin application för fyra aktier. De första hundra dollars voro sålunda en värklighet,och sedan följde andra slag i slag, — och vid slutet av 6 dagars arbete hade sålts aktier i Dubuc och Stockholm för över 2,000 dollars, fördelade på 32 personer, varaf de flesta togo för $100.00. Detta var i sanning ett lysande resultat, värdigt det folk som bygga och bo på dessa platser, ett föredömme för andra att komma med och göra likaså. Werldron och Estehazy ha också besökts och jag är glad över att kunna säga, att det lyckades bra även där, och som ett helt kan jag endast säga,att jag har blivit bemött med den mest fullödiga hjärtlighet och vänlighet, som har givit sig uttryck på det mäst praktiska sätt, som jag känner, nämligen med att visa att de voro villiga att köpa och betala för aktier i vår tidning, för att få en ny press för densamma.

Innan jag slutar mitt brev för denna gång, skall jag be att få nämna att det icke är endast de manliga som köpt, utan även kvinnorna ha visat att de vilja vara med. Fruarna John Sandeen, Marra Sundberg och Axel Olson ha alla köpt och de ha tagit lika djupt i pungen som trots någon man. Det är dock att märka, att alla dessa damer äro änkor, och att de alla ha en i alla avseenden välskött farm, och det är ytterst svårt att veta vem av dem som skulle få priset. En av dessa ha givits det vitsordet, att hon kanhända är den bästa kvinliga farmare i Canada, och att hon kan "rope a steer" på lika kort tid som någon man. Heder åt dessa kvinnor!

Resan går nu till Percival, och jag har det bästa hopp om att resultatet skall bli lika gott där. Åter besannas det gamla ordspråket: Förenade vi stå, och söndrade vi falla.

Under min vistelse när har jag stannat hos Mr. och Mrs. Svan Anderson och i deras gästfria hem har jag havt det som en prins. Deras söner ha kappats om att köra runt till de olika farmarna, och det goda bemötande, som jag rönt, kan visserligen icke överträffas. — Och jag ber härmed att få framföra mitt hjärtliga tack för all visad välvilja. Den skall sent glömmas.

P. M. D.

Militären trotsar

(Forts. från sid. 1)

ham gjorde i torsdags flere försök att arrestera överste Moore, men kunde icke finna honom. Emellertid vidtogo militärmyndigheterna åtgärder för att hindra de civila myndigheterna att arrestera översten. En kavalleribataljon har kommenderats från Sarcee för att göra vakttjänst vid militärlägret. Den byggnad, där överste Moore har sitt kontor, är omgiven av stark vakt, och två kulsprutor ha placerats, så att de behärska platsen framför byggnaden. Sheriff Graham rapporterade detta för rätten, som genast sammankallade advokaterna för de båda partierna.

Advokaten för de militära myndigheterna hänställde till rätten att uppskjuta saken mot överste Moore, tills appellsaken avgjorts av Canadas högsta domstol. Domaren anmärkte då, att det icke gällde att hävda rättens värdighet, utan att värna de olovligt utskrivnas rättigheter.

Överste Moore ville emellertid icke böja sig för de civila myndigheterna, förrän han fått order från Ottawa, och denna order har ännu icke kommit. Alberta är sålunda under krigslag. Den gamla brittiska riksinstitutionen habeas corpus är upphävd. Habeas corpus-proceduren har i långliga tider använts vid tillfällen, då personer hållits olovligen av myndigheter eller privata. I dylika fall kan man erhålla domstolens order om frigivelse. Det var under åberopande av denna rättsprincip, som de utskrivna en bloc anhöllo om frigivande av de militära myndigheterna och erhöllo rättens utslag om frigivelse. Blott genom att förklara krigslag kunna myndigheterna upphäva habeas corpus, och Alberta är sålunda under krigslag till gagnet, om ock ej till namnet.

Sent i fredags kväll gav överste Geroge MacDonald emellertid löfte till domare Harvey, att ingen av de män, för vilka habeas corpus begärts, skola flyttas utanför Albertas jurisdiktion utan att militärmyndigheterna först meddela därom minst 24 timmar i förväg. Detta löfte, som godtogs, minskade betydligt spänningen mellan de militära och de civila myndigheterna. Man synes nu hågad att utan vidare avvakta högsta domstolens i Canada utslag, som faller som idag, torsdag. Man väntar, att högsta domstolen, som ligger närmare regeringen i Ottawa, möjligen skall upphäva Albertas högsta domstols utslag. Om så icke sker, om Canadas högsta domstol giver högsta domstolen i Alberta rätt, måste antagligen parlamentet sammankallas till urtima session.

I Quebec ha domstolarna uttalat sig i samma anda som Albertas högsta domstol. Även på andra platser söka nu unge män i stora skaror frikallelse, åberopande sig habeas corpuslagen.

Allmänheten väntar med spänning frågans slutliga lösning och spörjer med viss oro: Skola de preussiska idealen segra? Skall militarism stå segrande över landets domstolar?

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital $50,000,000. Inbetalt kapital $14,000,000
Reservfond $15,000,000

President - - - - - - - - Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director - - - - E. L. Pease
General Manager - - - - - - - - C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

T. E. THORSTEINSON, Manager.
Hörnet av William Ave. och Sherbrook St. Winnipeg, Man.

Nuvarande skördetillstånd

I FÖRHÅLLANDE TILL WINNIPEG DISTRIKT FARMLAND

Det är ett underförstått faktum, att Red River Valley i år får en god skörd och att det blir en betydlig stimulans i försäljningen av farmland. Om intresserad, efterskriv vår lista, som innehåller speciella gottköp i detta distrikt.

THE STANDARD TRUSTS CO.
346 Main Street, Winnipeg, Man.

MOD OCH UTHÅLLIGHET

Då ni kalkylerar fysiskt och moraliskt mod får ni ej försumma att taga vård om magen. En förstoppad kropp betyder förlust av energi, svaghet och nedtryckthet, producerad av de giftiga substanser, som uppstått i inälvorna. Först måste man rensa magen, och Triner's American Elixir of Bitter Wine är det bästa medlet för detta ändamål. Ni skall ej besväras av indigestion, huvudvärk, nervositet etc., om ni tager Triner's American Elixir. På apotek $1.50. — Reumatism, neuralgia och lumbago skola ej förstöra edra sommardagar, om ni har Triner's Liniment till hands. Det är även utmärkt för sträckningar, vrickningar, svullnader, ömma muskler etc. Pris 70 cents. — Joseph Triner Company, Mfg. kemister, 1333—1343 S. Ashland Avenue, Chicago, Ill.

Vilket önskar ni att spara — priset på stallet eller färgens kostnad?

Då edert stall är färdigbyggt och byggnaden står där finmåla den genast. Varje dag den står omålad är en dag av dess liv. Ni betalar för färgen vare sig ni använder den eller icke, så det är bättre att använda den.

Eder STEPHENS-HANDLARE skall med nöje kooperera med eder i edra målningsfärger.

Stephens
STALL- OCH ELEVATOR FARG

är till verkad av en firma i västern för stall, spannmålsbodar, staket, redskapsskjul och alla farmbyggnader i västern. De användas av järnvägs- och elevatorbolag — en tillräcklig garanti att ni skall få ränta på ränta för varje penny, Ni insätter.

G. F. STEPHENS & Co. Ltd.
Paint and Varnish Makers
WINNIPEG - - - - CANADA